№ 151. Czwartek 3. Lipca 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Gmina *Uherce zapłatyńskie* w obwodzie samborskim obowiązała się dla założenia regularnej szkoły u siebie po wieczne czasy, istniejący na gruncie gminnym pod nr. 817 star. 914 now. budynek szkolny z pomieszkaniem nauczyciela i sprawione już porządki szkolne utrzymywać zawsze w dobrym stanie, na opał szkoły dostarczać rocznie 124 okłotów słomy, a nakoniec każdoczesnemu nauczycielowi płacić rocznie 89 zł. 60 c. w. a. gotówką, a w ziarnie $7^{12}/_{16}$ mierzyc zboża w połowie żyta a w połowie jęczmienia z tym obowiązkiem, ażeby z tego dochodu opłacał także posługacza szkolnego.

Na polepszenie tej dotacyi ofiarował rz. kat. pleban X. Jan Jedliński na czas swego urzędowania kapłańskiego w Samborze roczną kwotę 5 zł. w. a., a gr. kat. pleban w Czukwi X. Antoni Gielitowski na czas teraźniejszego probostwa swego roczną kwotę 2 zł. 10 c. w. a.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu troskliwość o poparcie oświaty między ludem wiejskim podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Część nieurzędowa.

Lwów, 3. lipca. W niektórych dziennikach niemieckich natrafić częstokroć można na tak dziwne wyobrażenia i sądy o propinacyach po wsiach i miasteczkach prywatną własnością będących, że sprostowaniu ich kilka słów poświęcić zamierzyliśmy. Według tych dzienników prawo do propinacyi byłoby główną przeszkodą, dla której gorzelnictwo i piwowarstwo podnieść się u nas nie mogą, zniesienie więc tego prawa zdaje im się być pożądanem ze względów na dobro ogółu, tak nie jest; widzimy albowiem ze powstają i utrzymują się liczne fabryki wódek i likierów, powstają browary piwne po wsiach i miasteczkach prywatnych, nie będące własnością dziedziców tychże wsi i miasteczek. Bo prawo propinacyi ogranicza się u nas w praktyce do wyłącznego wyrobu i wyszynku trunków upajających a mianowicie piwa, wódki i miodu; jest zaś to prawo w całej rozciągłości naturalnem i koniecznem następstwem prawa własności ziemi, tak więc jest nietykalnem i świętem jak własność każdego innego rodzaju. Nie ma ono za podstawę przywileju lub nadania, ale powstało z samej natury rzeczy, z samego pojęcia własności. Uznały to prawa pozytywne w kraju naszym obowiązujące, uznał to patent najwyższy z dn. 20. grudnia 1859 r. ustawę przemysłową zaprowadzający, w którym monarcha wyraźnie zapowiada, iż nowa ustawa nie może być zastosowaną do praw z propinacyi wynikających. Nie przeczymy zaś wcale, że z prawa propinacyi tak jak z prawa do każdej innej własności, ze względów na dobro publiczne i za stosownem i odpowiedniem wynagrodzeniem wywłaszczonym być można, tak jak z pańszczyzny będącą uiszczeniem czynszu z ziemi wywłaszczeni zostali dziedzice niegdyś wsi i włości, a dzisiejsi właściciele większych posiadłości gruntowych. Wszakże wywłaszczenie to z czynszu ziemnego nie obejmowało wcale wywłaszczenia z propinacyi, bo prawo to nie było uwzględnionem przy ustanowieniu cyfry indemnizacyjnej. Jeżeli zaś zniesienie pańszczyzny, wywłaszczenie z czynszu na tej drodze opłaconego od dawna już było upragnionem, zbawiennem dla kraju i koniecznem, to nie było niem i nie jest wywłaszczenie z propinacyi i praw do niej przywiązanych. Nie wymaga tego wzgląd na postęp przemysłu krajowego co do gorzelni i browarów, jak to już wyżej wykazaliśmy, zresztą wzgląd ten nie mógłby być stanowczym w tak ważnym przedmiocie. Bo prawo wywłaszczenia za wynagrodzeniem jest jedną z najważniejszych atrybucyj ogółu społeczeństwa państwa i tylko w przypadkach niewątpliwej i koniecznej potrzeby użyte i zastosowane być może. Idzie tu bowiem o naruszenie prawa własności, będącego podstawą każdej społeczności. Również i zarzut, jakoby propinacya była środkiem rozpajania ludności wiejskiej na uwagę zasługiwać nie może, bo nadużycia w tym względzie rozporządzeniami policyjnemi zatamowane być mogą. W obec emancypacyi włościan i powszechnego równouprawnienia nie mogą się zaiste ostać dawniejsze rozporządzenia zabraniające kredytowanie trunków upajających, ale są lub być mogą zakazy odbywania muzyk po karczmach w czasach robót polnych, bo karczmy pod tym względem ulegają władzy polityczno-policyjnej. Zresztą w czasie dzisiejszym, w którym umoralnienie i uzacnienie włościanina stało się u nas przedmiotem tylu głośnych badań i rozbiorów, kwestya nadużycia propinacyi należeć by powinna do rzędu tych kwestyj, któremi się opinia publiczna głównie zajmuje. Silimy się i słusznie na zakładanie szkółek wiejskich, na wydawanie pism ludowych, a tego nie widzimy, ze usiłowania te na nic się nie przydadzą, jeżeli lud nasz rozum swój i mienie topić będzie w gorzałce, jeżeli opilstwo trzymać go będzie w stanie zwierzęcego upośledzenia; tu wspólnemi siłami działać powinniśmy ku wytępieniu tej plagi moralnej kraju naszego, a główny w tem działaniu udział wziąśćby na siebie powinni sami właściciele propinacyj w dobrze zrozumianym własnym interesie. Starania duchowieństwa naszego ku zaprowadzeniu towarzystw wstrzemięźliwości nie odniosły i nie odniosą pożądanego skutku tak długo, jak lud nasz wystawiony będzie na pokusy arendarzy propinacyjnych, usiłujących wycisnąć ostatni grosz jego na trunek, którego nadużycie zdrowie i mienie jego niszczy i nie dozwala mu podnieść się do wyższego moralnego znaczenia. Rzeczą więc samych właścicieli prawa propinacyjnego być powinno, ażeby starali się wykorzenić opilstwo z obyczajów ludu, który ich otacza, dojść zaś mogą do tego, nie wydzierżawiając służącego im prawa, nie budując bez liku karczem i karczemek, nie osadzając na nich arendarzy chrześcian lub żydów, którzy bez względu na wyznanie chłopa w własnym interesie rozpajać muszą. Wyszynk trunków upajających powinienby się odbywać wprost na rachunek właściciela propinacyi; sługa, który go w nim wyręcza, nie będzie miał żadnego interesu w rozpajaniu chłopa. Chłop i jego rodzina nie będą wystawieni na pokusę arendarza, żyda lub nie żyda, wabiącego ich wszelkiemi środkami. Być może, że propinacye w ten sposób administrowane nie uczynią tej intraty, jaką właściciel z arendarza wyciska, ale ubytek z tej strony wynagrodzi mu się sowicie z drugiej. Bo trzeźwość ludu wiejskiego nastręczy mu lepszego i chętniejszego robotnika, w trzeźwości tej lud pojmie poszanowanie obcej własności, zmniejszą się kradzieże i napady, wypasania i niszczenia zasiewów. Słowem wtenczas dopiero oświata dojdzie do kmiecej zagrody, szkółki wiejskie i pisma ludowe właściwe wydadzą owoce. Rzecz tę zgłębiaćby powinny towarzystwa rolnicze, zajmować się nią powinna opinia publiczna, bo wpływ jej głębiej częstokroć sięga, niż znaczenie prawa samego; rzeczą tą powinnaby się zajmować publicystyka krajowa, jeżeli dobro kraju istotnie za cel sobie wytknęła.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 30. czerwca. (Wiadomości bieżące.) Jego c. k. Apostolska Mość raczył w ciągu dzisiejszego przedpołudnia przyjmować wiele osób prywatnych na audyencye.

— Jej Mość Cesarzowa raczyła ofiarować na zakład sierot w Tarnowie dwa tysiące złotych.

— Podług doniesień z Kissingen wywierają tamtejsze wody coraz pomyślniejszy wpływ na stan zdrowia Jej ces. Mości.

(Posiedzenie izby deputowanych z dnia 30. czerwca.)

Wiedeń, 1. lipca. Na przedwczorajszem posiedzeniu izby deputowanych rady państwa oświadczył Herbst jako sprawozdawca wydziału złożonego do wypracowania ustawy druku, że uchwała izby panów, „ażeby potwierdzenie tej ustawy dopiero wtedy nastąpiło, gdy zostaną także uchwalone procedura karna w sprawach prasy i nowela do powszechnego kodeksu karnego“, jest niestosowna tak wobec stanowiska konstytucyjnego, jak i ze względu na prawa korony. Izba deputowanych niema — zdaniem jego — wcale prawa, brać teraz pod obradę odesłany z izby panów projekt, i w tym też duchu ma być przesłane oświadczenie izbie panów. Taki jest wniosek wydziału.

Dep. Mühlfeld radził porozumieć się względem ustawy prasowej i t. d. za pomocą komisyi mieszanej z członków obudwu izb, ale wniosek ten uważał dep. Herbst również za niepodobny do przyjęcia.

Mühlfeld jednak bronił swego wniosku, a Tinti popierał go.

Waser wyświecał powody, na których wydział opiera swe wnioski, i usprawiedliwiał również wniosek Mühlfelda. Przedewszystkiem — mówił — idzie o to, ażeby ustawa prasy przyszła do skutku.

Po odpowiedzi sprawozdawcy i osobistej uwadze Tintego wyświecał Jego ex. minister Lasser, przedstawione już dawniej przy sposobności stanowisko rządu w tej kwestyi i ważność zaprowadzenia ustawy prasowej, a przyjęcie wniosku Mühlfelda zdaje mu się być najstósowniejszym środkiem do tego.

Przy głosowaniu przyjęto wniosek wydziału, a wniosek wydziału odrzuciła izba 68 głosami przeciw 61.

Potem przyszło pod obradę sprawozdanie wydziału finansowego względem budżetu ministerstwa finansów.

Po przemówieniu sprawozdawcy i krótkiej debacie przyjęła izba wszystkie pozycye budżetu bez zmiany.

Wniosek Rechbauera względem niezwłocznego zwinięcia krajowych dyrekcyi finansowych został odrzucony, poczem zamknięto posiedzenie o godzinie 2. z południa.

Francya.

(Zamknięcie sesyi ciała prawodawczego.—Uwagi dzienników nad wyprawą mexykańską. — Notowanie pożyczki rosyjskiej.) Ciało prawodawcze na ostatniem swem posiedzeniu zawotowało pensyę dożywotnią dla wdowy i córki po

sławnym kompozytorze Halewy w ilości 5000 fr. rocznie, a następnie uchwaliło kilka koncesyj na budowę dróg żelaznych pobocznych. Mowa zaś hr. Morny przy zamknięciu obrad brzmi jak następuje: „Panowie! odbyliśmy długie i pracowite posiedzenia. Trzeba, ażeby kraj wiedział, iż nikt temu nie winien, że posiedzenia tak długo trwały. Powodem do tego była zupełna zmiana w systemie naszym finansowym, która to zmiana pociągała za sobą wiele wykazów i pism, tak, iż rząd nie mógł dość wcześnie złożyć projektu i prawa finansowe.“

„Ale izba i jej wydziały, a dodałbym do tego i rada stanu, gdyby mi o niej mówić przystało, pracowały gorliwie, jak na prześcigi. Dziękuję wam Panowie za wsparcie, które mi zawsze użyczaliście. Jeżelim kiedy komu uchybił, jeżelim zniewolił kogokolwiek bądź do uległości dla ogółu zgromadzenia, ci pewno mi wybaczą. Czyniłem to zawsze niechętnie. Czyniłem to jedynie z obowiązku a nigdy w skutek własnej woli. Wiedzieć bowiem potrzeba, że zaparcie się samego siebie i uległość obowiązkiem są każdego członka względem ciała, do którego należy. Stanowi to całą siłę i godność zgromadzeń publicznych.“

Panowie, według art. 46. i 48. konstytucyi i na zasadzie dekretów cesarskich z dnia 8. stycznia, 23. kwietnia i 7. czerwca roku bieżącego ogłaszam niniejszem, że obecne posiedzenie ciała prawodawczego na rok 1862 zamknięte zostało.“

Z dzienników francuskich *Le Temps* poświęcił dłuższy artykuł sprawie mexykańskiej, rozbierając mowę przez ministra p. Billault w odpowiedzi na wniosek p. Jules Favre wygłoszoną. Oddając słuszność żądaniom pieniężnego wynagrodzenia za szkody francuskim poddanym wyrządzone, *Le Temps* żali się na to, iż w mowie ministra nie może się dopatrzyć pewnego planu polityki rządowej. W mowie tej wychodzą na jaw dwie odmienne zupełnie tendencye; jedna odnosi się do żądania uczynienia zadość za poniesione krzywdy; druga zaś chciałaby, ażeby Francya wzięła na siebie uszczęśliwienie wszystkich narodów. Wyprawa mexykańska oparta była na przypuszczeniu, że rządy Juareza tak są słabe, iż padną za samem pokazaniem się naszem; przypuszczenie to okazało się mylnem, Juarez bowiem dość posiada siły do stawiania nam oporu. W końcu *le Temps* zgadza się z rządem na to, iż Francya opuścić nie może Mexyku bez otrzymania satysfakcyi i wynagrodzenia, jakie się godności jej słusznie należą.

Na ostatniej giełdzie paryskiej notowano ostatnią pożyczkę rosyjską przez Rothschilda negocyowaną o $^{1}/_{8}$ % niżej kursu emisyi. W świecie finansowym obrót ten wywarł niejakie wrażenie, jako oznaka obawy z powodu ostatnich wypadków w Petersburgu i całej Rosyi.

Włochy.

(Wiadomości bieżące.) Minister maryuarki sardyńskiej polecił budowę nowych 4 fregat pancernych. Mówią, iż hr. Vimercati, którego przybycia do Turynu w dniu 26. czerwca oczekiwano, przywiezie dokument uznania Królestwa Włoskiego przez Rosyę. Fregata „Tukery“ odpłynęła z Genuy do Palermo, dla zabrania tamże księcia Piemontu, na Wschód się udającego. Garibaldi odwiedził księcia i był u niego na śniadaniu. Na posiedzeniu izby deputowanych w Turynie dep. Crispi mówił powtórnie o wysłaniu emigrantów weneckich do Sardynii, nazywając wyspę tę prawdziwem wygnaniem. Ratazzi odrzekł, iż Sardynia żadną miarą jako miejsce deportacyi uważane być nie może, rządowi zaś służy prawo wskazania miejsca pobytu tym emigrantom, którym udziela wsparcia. Gallenga i Bixio przemawiali za emigrantami. W końcu izba przeszła do porządku dziennego i do rozbioru prawa o dezercyach wojskowych. Pinelli, znany z częstych rozstrzelań w Neapolitańskiem, oświadczył, iż kary w projekcie do prawa naznaczone, są jeszcze za nadto łagodne.

Na posiedzeniu z dn. 29. czerwca taż sama izba deputowanych przyjęła ogólny budżet większością 215 głosów przeciwko 81.

Zgłosiło się towarzystwo angielskie, żądające koncesyi do budowy dróg żelaznych w Sycylii. Domaga się ono gwarancyi wpływu 20.000 franków za każdy kilometr drogi żelaznej, i odstąpienia 300.000 hektarów gruntu z dóbr narodowych.

Z Rzymu piszą pod dn. 26. czerwca, iż w rocznicę bitwy pod Solferino i San Marino odbyła się tamże demonstracya, wywieszeniem chorągwi trzech kolorowych w różnych częściach miasta i rozlepianiem po murach odezwy rewolucyjnej.

Z Neapolu piszą pod dniem 23. czerwca, iż Garibaldi stara się o przeprowadzenia wyboru do izby deputowanych pułkownika Corre, jednego z najzacietszych członków stronnictwa czynu. Dziennik *Popolo d'Italia* pisze, iż Sycylia i prowincye neapolitańskie przepełnione są jeneralnemi inspektorami, komisarzami, organizatorami, inspektorami i innemi urzędnikami, którym bajeczne dyety opłacać muszą. — W przyszłym tygodniu uwięziono 8 osób nad granicą rzymską, które chciały połączyć się z powstańcami neapolitańskiemi. Według ich zeznań pułkownik legitimistowski Zimmermann, ma mieć oddział o 200 ludziach zbrojnych pod swoim rozkazem.

Niemce.

(Wiadomości bieżące. — Sprawa kaselska.) Wszechnica w Monachium obchodziła w dniu 26. czerwca 390 rocznicę swej fundacyi. Książę Karol Teodor Bawarski wyjechał tegoż samego dnia do Kissingen dla odwiedzenia Najjaśniejszej Cesarzowej austryackiej, siostry swej rodzonej.

Gazeta Kaselska ogłosiła przed kilkoma dniami pretestacyi rady gminnej kaselskiej przeciwko nowo mianowanemu ministeryum posądzając je z góry o reakcyjne tendencye. W wstępnym zaś artykule przedmiotowi temu poświęconemu *gazeta kaselska* wyraża się jak następuje: „Przekonani z tem jesteśmy, że ministeryum Jego król. Wysokości, Elektora, nic nie zaniedba, co tylko dla dobra kraju pożądanem się okaże, pierwszym jego krokiem było przywrócenie dawniejszej konstytucyi, tak jak tego zapragnąć tylko można — jeżeli zaś pomimo tego z wyraźną przeciwko niemu wystepują nieufnością, to mu wystarczy przekonanie, iż wypełniło swój obowiązek na podstawie konstytucyi i prawa.

Rosya i Królestwo Polskie.

Warszawa, 30. czerwca. (Posiedzenie rady stanu.) *Gazeta warszawska* donosi: W dniu onegdajszym o godzinie 2giej po południu odbyło się pod prezydencyą jw. hr. Wielopolskiego, margrabiego Myszkowskiego posiedzenie ogólnego zebrania rady stanu.

Posiedzenie to naczelnik rządu cywilnego wiceprezes rady zagaił w sposób następujący:

„Panowie!

„Mając zaszczyt po raz pierwszy z nowego powołania mnie przez Najjaśniejszego Pana do Was przemawiać, przychodzi mi rozpocząć od wynurzenia żałości, którą wszyscy ze mną podzielacie z powodu opłakanego wczorajszego wypadku: mówię tu o zbrodni niesłychanej i bez przykładu na ziemi naszej, o zamachu na osobę zastępcy namiestnika naszego Monarchy.

JW. hr. Lüders chce, aby w czynnościach także rady stanu Królestwa żadna przerwa nie miała miejsca, i upoważnił mnie do przewodniczenia Panom w ich obradach.

Otwieram je oznajmieniem nowych dowodów dobrotliwości Jego ces. król. Mości dla rady stanu i dla kraju naszego.

Zlecił mi Najjaśniejszy Cesarz i Król oświadczyć Panom monarsze Swoje zadowolenie z prac Waszych nad prawem względem oczynszowania rolników z urzędu.

Skład delegacyj czynszowych przez nowe prawo do działania z urzędu powołanych pozostał bez zmiany, w czem według uwagi dostojnego naszego namiestnika wielkiego księcia Konstantego dany jest mężom z wyboru do rad powiatowych, a następnie do delegacyj czynszowych powołanym, dowód ufności prawodawcy, z której oni pewnie wywiążą się przez bezstronne załatwianie tych czynności i przez sumienną pieczołowitość o dobro ludu wiejskiego.

Gdy skutkiem prac Waszych, oraz przyjęcia przez Najjaśniejszego Pana bez zmian żadnych tabeli klasyfikacyjnej rządowej zabezpieczone jest zgodnie ze słusznością dobro ludności wiejskiej, przeto z drugiej strony staraniem będzie rządu strzedz, aby należności czynszowe bez uszczerbku właścicieli dochodziły. Na skutek też wniosku uczynionego w radzie administracyjnej jw. p. o. namiestnika, zaradzając zaszłym w ostatnich czasach niedogodnościom, obostrzyć raczył polecenie do władz wojskowych, ażeby w razie oporu należna według prawa pomoc do ściągania czynszów i w ogólności do wykonywania wyroków i aktów sądowych podług przepisów udzielały.

Z powodu zaniesionych do Najjaśniejszego Pana zażaleń rzymsko-katolickiego duchowieństwa w Królestwie Polskiem Jego ces. król. Mość raczył rozbiór tych uciążliwości i życzeń władzom właściwym polecić, a skutkiem złożonych sobie wyjaśnień i wniosków oznajmić najwyższą Swoją wolę, na mocy której do władz tych wydane zostały rozporządzenia, o jakich z wiedzą jw. p. o. namiestnika mam sobie za szczęście wiadomość Panom udzielić.

Co do małżeństw mięszanych poleconem zostało komisyi rządowej wyznań i oświecenia, aby w porozumieniu z komisyą rządową sprawiedliwości, przystąpiła do roztrząśnienia prawa o małżeństwie z r. 1836, celem przywrócenia dawnego prawodawstwa co do zawierania małżeństw mięszanych i aby komisye te wygotowały projekt stosowny, z uwagą wskaże na zasady, jakie przez stolicę apostolską dla Prus nadreńskich, Bawaryi i Węgier, w osobnych brewach i instrukcyach przepisane zostały; tak, izby, gdy dwór rzymski zgodzi się na zastosowanie tych brew i instrukcyj do Królestwa Polskiego, projekt przez władze tutejsze wygotowany, mógł być do sankcyi monarszej przedstawiony.

Co do korrespondencyi tutejszego duchowieństwa ze stolicą apostolską, przywrócony został porządek, jaki istniał przed rokiem 1845, w tem, iż korrespondencye, po przedstawieniu ich namiestnikowi przez komisyę rządową wyznań religijnych i oświecenia publicznego, posyłane będą wprost przez namiestnika legacyi cesarsko-rosyjskiej w Rzymie i w tenże sposób korespondencye ztamtąd będą nadsyłane, z wyjątkiem wszakże ważniejszych przedmiotów, wymagających decyzyi monarszej, a ułożonym w tym celu wykazem objętych, które winny być w dotychczasowym porządku przedstawiane do najwyższej wiadomości. Rozporządzono również, aby komisya rządowa wyznań nie stawiała przeszkód w zwoływaniu synodów, za zniesieniem się z władzami rządowemi.

Wiele także innych życzeń duchowieństwa znalazło pomyślne załatwienie przez stosowne polecenia, do komisyi wyznań i oświecenia wydane, jako to: co do polepszenia bytu wysłużonych kapłanów, co do reorganizacyi instytutu księży demerytów, co do sposobu użycia funduszów duchownych i supresyjnych i co do wielu innych przedmiotów, których nie wymieniam. Co do niektórych spraw poleconem zostało komisyi rządowej wyznań, aby na właściwej drodze zniosła się z duchowieństwem względem pożądanego ich zała-

twienia, a do ich rzędu należy zbiór dotychczasowych przepisów o budowie i reparacyi kościołów, i przygotowanie uproszczonego w tym względzie postępowania, niemniej, rozpoznanie zasad co do nowych spisów majątków duchownych i co do reorganizacyi akademii duchownej, oraz seminaryów.

Nakoniec, komisya rządowa sprawiedliwości otrzymuje polecenie, aby rzecz co do przepisów prawa karnego, wymierzonych przeciwko pewnym przypadkom odwodzenia i odstąpienia od wiary, jak również co do postępowania z duchownymi na drodze karnej, miała na uwadze przy układaniu nowego prawa karnego i procedury kryminalnej.

Wolą jest Najjaśn. Pana, aby obok zachowania zwierzchniej powagi rządu i praw każdego w kraju wyznania, duchowieństwo rzymsko-katolickie używało u nas znaczenia, jakie mu jest właściwe, ze względu, że tak przeważna liczba poddanych Jego cesarsko-królewskiej Mości w Królestwie Polskiem religię rzymsko-katolicką wyznaje.

Panowie! Miłościwy nasz Monarcha otworzył drogę popraw społecznych, zaradzenia dolegliwościom kraju i zabezpieczenia dobrego bytu swoich poddanych.

Z drogi tej, dobroczynną ręką Jego wytkniętej, rząd Jego cesarsko-królewskiej Mości niczem i nikomu sprowadzić się nie da, owszem, w spełnieniu swego zadania, z Bożą pomocą, na poparcie Wasze, na poparcie kraju całego liczy."

Następnie z kolei porządku dziennego, rada rozpoznawała prośby i zażalenia do niej wniesione.

Księstwa Naddunajskie.

(Sprawa serbska.) Ostatnie wiadomości o stanie rzeczy w Belgradzie — pisze *gazeta wiedeńska* — nierobią nadziei spokojnego załatwienia tej sprawy. Porta umiarkowana liczy w prawdzie wiele na osobisty wpływ komisarza Porty, Achmeda Vekif-Efendego, który ma się odznaczać wielkiemi zdolnościami dyplomatycznemi i niezłomnym charakterem; ależ właśnie ta jego niezłomność niedozwoli mu nagiąć się do wymagań strony przeciwnej, która podług korespondencyi tamtejszych obstaje koniecznie przy zupełnem ustąpieniu Turków z terytoryum serbskiego. Mimo to jednak zapewnia *gazeta temeszwarska*, że Książę niepostawił jeszcze urzędownie tego warunku, lecz owszem głuchy na wszelkie podniety partyi wojennej wydał odezwę do ludu wiejskiego, ażeby aż do ukończenia układów wytoczonych przez mocarstwa opiekuńcze zachowywał się spokojnie.

Przy tem wszystkiem nieprzestaje Serbia zbroić się na wielką skalę. Jak donoszą dziennikowi *Wanderer* z 25. czerwca, obsadziła milicya krajowa granice dla zapobieżenia wtargnięciu wojska tureckiego. Na kilku punktach założono obozy, zaopatrzone także w rezerwę. Milicya wyruszająca otrzymuje po największej części broń od rządu, a swoją własną broń zostawia pozostającym w domu członkom rodziny dla obrony ich w razie potrzeby. Wszystko spieszy z zapałem do obozów. Dotąd stanęła dopiero pierwsza klasa milicyi na stopie wojennej; zaś pod twierdzą belgradzką, stoją oprócz regularnego wojska tylko wysłużeni żołnierze z sąsiednich obwodów.

Kronika.

(Ofiary dobroczynne.) Istniejące od kilku lat już w naszem mieście katolickie Stowarzyszenie czeladników pod staranną dyrekcyą księdza Zygmunta Odelgewicza, a opieką kilku obywateli tutejszych, jakkolwiek nieposiada dotąd żadnych ustalonych funduszów, rozwija się przecież coraz pomyślniej dzięki szczodrej u nas zawsze dobroczynności publicznej, jeśli idzie o wspieranie zakładów przynoszących rzeczywisty pożytek krajowi. I tak miło nam donieść dzisiaj znowu, że na rzecz wspomnionego stowarzyszenia ofiarował JW. hrabia Jan Zamojski dwieście franków w złocie, a za staraniem JW. hrabi Maurycego Dzieduszyckiego złożyli zebrani na wyścigi konne Szanowni Obywatele kraju, którzy w ogóle przy sposobności każdego liczniejszego zebrania odkładają chętnie grosz ofiarny na cele dobroczynne, — kwotę 75 zł. w. a., za które to dary składamy niniejszem imieniem rzeczonego stowarzyszenia publiczne podziękowanie.

— W sali redutowej daje dziś p. Józef Dulęba koncert na fortepianie przy uprzejmem spółdziałaniu panny Klotyldy Bogdanowiczówny.

(Pożar z pioruna.) Dnia 10. z. m. około południa nawiedziła miasteczko Dolinę w obwodzie stryjskim straszna tucza z gradem i ulewą, w ciągu której ugodził piorun w wierzbę przy domie mieszczanina Jacka K., od czego zajęła się wnet strzecha słomiana jego domu, i pomimo wszelkiej pomocy zgorzały mu przy silnym wietrze w krótkim czasie wszystkie budynki mieszkalne i gospodarskie, zasoby w zbożu i ustawiona świeżo sterta siana. Strata jego ma wynosić do 1500 zł. w. a.

(Examina w szkole rolniczej Dublańskiej) na 2gie półrocze roku szkolnego 1862, odbędą się od dnia 9. do 29. lipca 1862 r. w następującym porządku:

9. lipca: Z nauki teoryi rolnictwa w I. klasie, z praktyki rolniczej w II. klasie, z administracyi wiejskiej w III. klasie.
11. „ Z administracyi wiejskiej w II. klasie, i chemii rolniczej w III. klasie.
14. „ Z fizyologii zwierząt w I. klasie, z teoryi rolniczej w II. klasie, z drenarstwa w III. klasie.
16. „ Z ogrodnictwa w II. klasie, z teoryi rolnictwa w III. klasie.
18. „ Z chemii ogólnej w I. klasie, z chemii rolniczej w II. klasie, z praktyki rolniczej w III. klasie.
21. „ Z meteorologii w I. klasie, z niwelacyi w II. klasie, z technologii rolniczej w III. klasie.
23. „ Z botaniki w I. klasie, z budownictwa w III. klasie.
25. „ Z matematyki w I. klasie, z chowu zwierząt w II. klasie, z leśnictwa w III. klasie.
28. „ Z praktyki rolniczej w I. klasie, z mechaniki w II. klasie, z rachunkowości wiejskiej w III. klasie.
29. „ Popisy.

Wypracowania rysunkowe przez uczniów wykonane, będą przedłożone przez cały ciąg examinów.

Examina te odbywać się będą w godzinach porannych, w dniach wyżej wskazanych, z każdym uczniem z osobna z każdego z pomienionych przedmiotów.

Wstęp do sali examinacyjnej wolny jest dla publiczności.

Z komitetu c. k. Towarzystwa gosp. galicyjskiego.

Lwów, 20. czerwca 1862 r. Przewodniczący

Kazimierz Krasicki.

Sekretarz Przyłęcki.

Wiadomości handlowe.

Kołomyja, 22. czerwca. Od 1. do 15. b. m. sprzedawano na targach w *Kołomyi, Kuttach i Śniatynie* w przecięciu mec pszenicy po 3zł 50c. — 3zł. 60c. — 3zł. 54c.; żyta 2zł. 93c. — 2zł. 63c. — 2zł. 66c.; jęczmienia 2zł. — 2zł. — 1zł. 88c.; owsa 1zł. 54c. — 1zł. 27c. — 1zł. 54c.; hreczki 2zł. 50c. — 2zł. 50c. — 0.; kukurudzy 2zł. 50c., — 2zł. 60c. — 2zł. 16c.; kartofli w Śniatynie 1zł. 60c. Cetnar siana po 1zł. — 80c. — 1zł. 32c; wełny w Kuttach 35zł. Za sąg drzewa twardego płacono 6zł. — 6zł. 50c. — 6zł. 40c., miękkiego 4zł. 50c. — 3zł. 50c. — 0. Funt mięsa wołowego kosztował 13c. — 12c. — 10c. i mas okowity 65c. — 64c. — 55c. Nasienia konicza nie było w handlu.

Ostatnie wiadomości.

Wydział finansowy rady państwa przedłożył znowu dwa świeże sprawozdania izbie. Pierwszy odnosi się do uchwalonych w izbie panów zmian w ustawie względem opodatkowania gorzelni, i wydział oświadcza się za zniżeniem podatku z $6^3/_{10}$ c. na 6 centów; zaś drugie sprawozdanie obejmuje rubrykę budżetu pod nazwą: „Inne, do żadnej z istniejących gałęzi administracyjnych nienależące wydatki." Wydział proponuje przyzwolenie wszystkich pozycyi tej rubryki, wyjąwszy 10.000 zł. jako pensyi dla hr. Nadasdy, który teraz objął znowu urząd siedmiogrodzkiego kanclerza nadwornego.

W sprawie mexykańskiej donosi *Indep. belge*, z Paryża, że Francya odrzuciła pośrednictwo ofiarowane jej ze strony Anglii. Tę wiadomość potwierdza także korespondencya paryska w *Gazecie kolońskiej*, która opowiada, że Earl Russell zapytywał ustnie hrabiego Flahault, czy nie mogłaby Anglia przyjazną usługą swoją zapobiedz dalszemu rozlewowi krwi w Mexyku; ale poseł francuski odpowiedział na tę uprzejmą propozycyę, że honor Francyi zanadto jest w tej sprawie zaangażowany, by Cesarz Napoleon mógł w tej chwili przyjąć jakiekolwiek pośrednictwo.

Sesya francuskiego ciała prawodawczego została już zamknięta na dniu 27. z. m. po krótkiej przemowie pożegnawczej Morny'ego, która jednakże niedotknęła bliżej żadnej z ważniejszych kwestyi politycznych.

W Turynie odniosło ministeryum Rattazzego, pomimo, że nieposiada zaufania u narodu, nowe zwycięstwo w izbie; ustawa względem budżetu, do której p. Ratazzi przywiązywał kwestyę gabinetową, przyjętą została większością 215 głosów przeciw 81. W Rzymie i w kilku innych miastach państwa kościelnego obchodzono rocznicę wstąpienia na tron Papieża zwykłemi uroczystościami, a w Neapolu przygotowują wielki festyn strzelców narodowych, na który zjechali także książę Humbert, syn królewski, i Garibaldi.

Morderca prezydenta gabinetu w Bukareszcie nie został jeszcze wyśledzony, a zamordowanie jego przypisuje wieść tej okoliczności, że p. Barbu Catargi oświadczył się w izbie deputowanych przeciw zamierzonemu obchodowi rocznicy rewolucyi w Bukareszcie w r. 1848, z którego chciała partya rewolucyjna korzystać dla wywołania nowego powstania w stolicy. Domyślają się tedy, że skrytobójca prezydenta musi zapewne należeć do tej partyi.

Stan rzeczy w Belgradzie nie zmienił się w niczem dotychczas; tylko jak donoszą zamieszczone w dzisiejszej *Gazecie* naszej wiadomości z Belgradu zbroi się Serbia ciągle i wzmaga się zapał wojenny w kraju, który może z łatwością ubiedz pojednawcze zamiary dyplomacyi.

Telegram z Petersburga z 30. z. m. potwierdza wczorajszą wiadomość od granicy polskiej, że jenerał Lüders uwolniony został dla słabości od piastowanego dotąd urzędu, a Wielki książę Konstanty obejmuje komendę nad 1. armią. Dla ciekawości wspomniemy tu jeszcze wieść rozgłoszoną w *Gazecie lipskiej*, jakoby między Rosyą i Francyą miał stanąć traktat przymierza zaczepno-odpornego z pewnemi gwarancyami posiadłości i przyrzeczeniami co do

nabytków terytoryalnych na przyszłość. Powtarzamy jednak, że to wieść tylko, która zresztą mało ma za sobą podobieństwa do prawdy.

W końcu mamy jeszcze telegram z Trzebinii z 28. czerwca, który prawi o nowem zwycięstwie Derwisza Baszy nad Czernogórcami pod Kita Dirudine; ale dla ocenienia jego musimy oczekiwać jeszcze bliższych szczegółów od obudwu stron walczących.

Depesze telegraficzne.

Paryż, 1. lipca. Dzisiejszy *Monitor* zawiera raport jenerała Lorencez z Orizaby z 22. maja z szczegółami ataku na Guadeloupę, z którego się pokazuje, że artylerya nieprzyjacielska utrzymywała trafny ogień, i że jenerałowi przedstawiono mylnie ważność Guadeloupy. Wojska odznaczały się podziwienia godną walecznością, ale w końcu musiały ustąpić. Strata w oficerach wynosi 15 poległych i 20 ranionych, a w szeregowcach 162 poległych a 285 ranionych. Strata nieprzyjaciela wynosi 1000 ludzi. Na wyżynie pod Amazoc oczekiwaliśmy do 11. maja sprzymierzeńców meksykańskich, którzy mieli połączyć się znami; ale czekaliśmy naprożno, gdyż Zuloaga zawarł 5. zrana umowę z Juarezem, którą zobowiązał się neutralizować armię jenerała Marqueza w czasie pobytu naszego pod Pueblą. To rozprószyło nasze złudzenia i wykonaliśmy odwrót bez żadnych przeszkód. Jenerał Lorencez potwierdza wiadomość o świetnej potyczce z 18. maja, w której nieprzyjaciel utracił chorągiew i 1200 jeńca, a oprócz tego miał 150 poległych i 250 ranionych. Stan zdrowia jest pomyślny, duch w wojsku doskonały.

Kopenhaga, 30. czerwca. Berlińska gazeta donosi: Król szwedzki przybędzie 17. lipca do Danii i zabawi do 19go.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1. lipca.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Wodzicki Kaz., z Olejowa. — Skibniewski L., c. r. marsz. szl., z Podola.

Hotel europejski: Starzyński Boj., z Derewni. — Dunajewski Edward, z Krulicza.

Hotel Langa: Georgut Baz., z Mołdawii. — Kreczmer Józef, dr. med., z Bakończyc.

Hotel angielski: Meltrus Jan, c. k. major, z Szląska.

Zajazd podolski: Lisowski Edw., c. k. prz. pow., z Ottynii.

Zajazd Kuhna: Stark Józef, c. k. prz. pow., z Komarna.

Pod Tygrysa: Zulauf Julian, c. k. prz. pow., z Szczerca.

Zajazd Krynickiego: Baczyński M., z Kunina. — Croisse L., z Koszełowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1. lipca.

PP. Sliwiński Wład., do Bereznik. — Krasucki Alex., do Jastrzębicy. — Korzeniowski Piotr, do Kupiczwoli. — Ulaniecki Kw., do Jaremkowa. — Niezabitowski Kw., do Płuchowa. — Obertyński Stan., do Tuszkowa. — Fürgarten Maur., do Brześcian. — Hr. Stadnicki St., z Polski. — Hr. Dieduszycki Z., do Medwedowiec. — Hr. Dieduszycki Miecz., do Krakowa. — Puchalski Nar., do Żurawiec. — Reindel Ant., c. k. kap., do Wolicy. — Torosiewicz Michał, do Połtwy. — Krzysztofowicz Fr., do Karlsbadu. — Brześciański Alex., do Krakowa. — Zachariasiewicz Mik., c. k. prz. pow., do Krakowa. — Czajkowski Mik., do Medwedowiec. — Wróblewski Wład., do Czortkowa. — Hr. Rommer Bron., do Borowa. Chadziński Jan, dr. med., do Przemyśla. — Starzewski Wł., c. k. notaryusz, do Stanisławowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. lipca 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324 50	+ 13.8	80 2	połud.-wsch. sł.	pochmurno
2. god. po poł.	323.63	+ 18.9	63.4	południowy „	„
10. god. wiecz.	323.73	+ 14 2	85.3	zachodni „	„

T E A T R.

Dziś w teatrze niemieckim: **„Die Entführung vom Maskenballe"**, komedya ze śpiewami w 3 aktach.

Kurs lwowski.

Dnia 2 lipca.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	3	6	7
Dukat cesarski	„ „	6	4	6	9
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	39	10	52
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	98	2	—
Talar pruski	„ „	1	87	1	90
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	78	95	79	50
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	82	95	83	52
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	63	71	18
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	67	82	50
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	225	50	227	50

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i wekslí.

Dnia 2. lipca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 82 05. Metaliki po 5% za 100 zł. 70.75; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.— Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 818 —; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 219 20; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 127 50. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.09, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 125.—.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30 czerwca.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	66 —	66 20
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	82 40	82 50
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	82 —	82 10
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	70.20	70.30
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	70 25	70 40
dtto. „ 4½%	62 25	62 50
dtto. „ 4%	55 25	55 50
dtto. „ 3%	41 —	41 50
dtto. „ 2½%	35 —	36.—
dtto. „ 1%	14 —	14.25
Przez. do wylos. z r. 1839	126 —	127.—
„ 1854	91.50	92.—
„ 1860	92.—	92 20
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	93 75	94.—
Renty Como po 42 lir. aus.	16.75	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67.—	68.—
„ 4½%	61 50	62.—
„ 4%	54.50	55.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	48.—	48.50
„ 3%	—.—	48.—
„ 2½%	46.—	48 —
„ 2¼%	42.—	42.50
„ 2%	37 50	38.—
„ 1¾%	32 50	33.—
dtto. z procent za granicą „ 5%	67.—	68 —
„ 4½%	61 50	62 —
„ 4%	54 50	55.—
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.: Niższej Austryi	87 —	87.50
Wyż. Aust. i Salb.	87.—	87 50
Czech	87.50	88 50
Morawii	90.50	91.50
Szląska	88.50	89.—
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	95.—	96.—
Kar., Krainy, i Wyb.	86.50	88.50
Węgier	71.50	72.—
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.: Banatu Tem.	70.75	71.25
Kroacyi i Slawonii	72.—	73.—
Galicyi	70.—	70.50
Siedmiogr. i Bukow	69 75	70 50
Lomb. wen. poż. z r. 1856	95 —	96 —
po 5%	67.—	68.—
Dług Tyrolu „ 4%	54 50	55.—
„ 3½%	48.—	48.50
Dług Salcburga „ 3%	40.50	41.—
„ 2½%	35.	36.—
Dług Krainy „ 2%	28.—	29.—
„ 1¾%	25.—	26.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	820 —	822
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	218 50	218 70
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	620 —	628.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2024.—	2026.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	254.—	255.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	157.—	157 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	126 50	127.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	284 50	285.—
Kol. Far. Lud. po 200 zł. mon. konw.	225 50	226.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	40.—	43.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	104.—	106.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	—.—	700.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	184.—	186.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	—.—	159.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	432.—	434.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	220 —	225.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	395 —	397.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	396 —	398.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	210 —	215 —

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	104.—	104 25
10 „ 5%	101 —	101 50
przeznacz. do los. po 5%	91.—	91 25
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5%	86.—	86.15
Gal. Tow. kred. po 4%	79 25	80.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97 25	97.50
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	100 —	100 25
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	135.—	136.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	134.—	134 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	93 50	94.—
Kol. Gloggn. za 100 zł.	83 50	84.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	96.—	97.—
Lloyda za 100 zł.	90.—	91.—

6. Losy.

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	133 80	134.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	94 —	95.—
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	121.—	122.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.—	37.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	97.—	98 —
Salma „ 40 „ „	39 50	40 —
Palfiego „ 40 „ „	38 —	38.75
Clarego „ 40 „ „	36 75	37.—
St. Genois „ 40 „ „	38 —	38 25
Windischgrätza 20 zł. „	22.75	23.—
Waldsteina 20 „ „	25.—	25 50
Keglevicha 10 „ „	15.—	15 25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	107 25
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	106.50	106 60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	106 70	106 70
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	94 25	94.50
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwarna za 100 lir. tosk.	—.—	50 —
Londyn za 10 ft. szt.	126 80	127.—
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	50.—
Paryż za 100 fr.	50.10	50.20
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.	—.—	—.—

Kurs złota.

	pien	towar.
Dukaty ces. men.	6.05	6.06
dtto. pełnej wagi	6.05	6.06
Korona	17.36	17.40
20frankówka	10.09	10.11
Rosyjski impery.	10.36	10.40
Talar związkowy	1.88	1.88½
Srebro	124.50	125.—
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 50 c.	

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.